

com fresca rosada
penjava al forat.

Despullats els arbres
que volten la pica,
entelats els vidres
amaguen les penes
d'un nin que somica.

La branca gronxant-ne
de l'arbre mig séc,
de piular s'hi cansa
buscant amb frisança
quelcom amb el béc,
un tendre ocellet
eix matí de tant fret.

ANGEL DE PAU.

LLAPIS ROIG

ROSELLA.—Molt rebé i molt encertat, envieu-ne d'altres d'impressions, fan tendres i encoratjadores. L'incens sols per a Déu.

JHON.—El vostre humorisme ens plau, però necessàriament havem de partir l'escrit en dos números. Esperem allò de l'Infern de pedra.

RAM ..—Ens va be la crida a la joventut, escriviu alguna altra cosa.

EL BENJAMÍ.—Serà millor lo de les biografies, però esculliu-les amb preferència de gent de casa nostra. Allò dels animals de treball serà per un altre dia.

GENTIL.—Aquesta quinzena manca el vostre article. ¿Que encara dura el tràfec del certamen?

TARAMBANA.—Aneu enviant passatemps, que són dels que fan pensar, els vostres. Demostreu ésser bon Esplaista amb la vostra lletra tramesa.

TILIN.—Tot vos ho gasteu per l'èxit d'«El Bruel de Castelló», mireu que L'ESPIGA s'enfadará si calieu gaire temps.

TARAMBANA.—Haveu de trametre a la Redacció una tarja amb el vostre nom i dessota el seudònim, del contrari no publicariem els vostres treballs.

ANGEL DE PAU.—El numen no vos manca, però sí el metre i la sintaxis; així, arreglat, pot arribar a passar.

L'ARESTA.